

... si fugeam liber, fericit, pe un camp intins, plat, printr-o imensitate necontrolata de fulgi mari de zapada... si totul era imaculat, alb... sublim, maiestos, unic! In jurul meu, cunoscuti si necunoscuti strigau, tipau, se agitau, se imbratisau, se bucurau la fel ca mine... in nebunia mea, extaziat de peisaj si de sentimentul libertatii, al eliberarii, am ignorat faptul ca unii din jurul meu alunecau, cadeau... chiar dispareau... eu eram insa orbit de acel "carpe diem" plin de adrenalina, de nazuinte, de idealuri... de glorie... de fericire totala! Si fugind eu asa, in extazul meu necontrolat, la un moment dat, ma izbesc de ceva invizibil... si cad... incerc sa ma ridic dar vad ca alunec din nou... si din nou... chiar nu ma pot tine pe picioare... Albul imaculat nu-l mai percep clar caci s-a facut deodata intuneric bezna... se aprinde un bec difuz undeva in fata mea si, ca prin ceata, incep sa se distinga forme, mai intai nedefinite, apoi, acestea prind contur... si-mi dau seama ca m-am lovit de o mantinela, aparent imaginara... dau cu mana prin zapada si descopar printre acei fulgi proaspat asezati un strat gros (probabil) de gheata... inca nu realizez unde ma aflu.. poate pe un lac inghetat, dar ce sa caute mantinela acolo... ma uit de jur-impjur, vad neclar dar mi-e clar ca acele umbre care aluneca, care cad la pamant nu sunt altii decat cei ce alergau veseli mai devreme... si in dreptul fiecarui cazut se contureaza propria bucata de mantinela, ce apare prin propriul far difuz... si printre cei cazuti, trec sigur pe ei, echipati cu patine, crose si chiar pucuri, cu casti pe cap si lanterne in maini... destul de infricosatori ca aspect, totusi... soldatii... care iau apoi forme de militanti, de lideri, de politicieni, de eliberatori ai intunericului.... si se face lumina.. orbitoare, prea orbitoare... nu deslusesc decat forme, umbre, gesturi... si aud voci multiple, amplificate, repetand acelasi lucru: "Suntem liberi"... ...simt o mana care ma scutura puternic, deschid ochii si vad in fata mea un coleg de pluton care s-a aplecat asupra patului meu: "Hai, desteptarea, e randul tau!"... mda, planton schimbul III... armata asta... si reintru in rutina cotidiana... Afara, in libertate, se aude la balcoane LAMBADA... lumea e libera, tiranul a murit... Suntem liberi? Si totusi... dracia aia de gheata va trebui sparta sau incalzita (cu tact)... undeva, candva, cumva... simt ca ma pierd printre forme, printre umbre, printre contururi... este ceva sub gheata aia... simt asta... am incercat sa o sparg dar bucati mari au sarit in altii.. si i-am ranit... am incercat sa o topesc, dar nu am fost lasat, nu am avut timpul necesar, ca cica e o prostie sa schimb ceva ce e stabil... si totusi... ceva nu e bine, ceva e ascuns...

Si au trecut 20 de ani de atunci... si inca visez, cu ochii deschisi, la ceva nou, ceva curat, ceva nealterat... Dar senzatia de copy-paste devine acum certitudine si imi dau seama ca traiesc in acelasi sistem corupt, infect, gaunos, inghetat, capabil oricand sa-mi creeze iluzia schimbarii, spre frumos, spre viitor... nu e, de fapt, decat doar o schimbare de Pioni... si atunci zaresc un Cal si langa el o matura... dar si un Nebun cu un faras imens... dar nu trebuia sa-i vad... nu aveam voie sa-i vad... insa eu i-am vazut... si astfel am ajuns "nebun"... iar Turele se asigura ca asa trebuie sa fiu perceput de cei din jurul meu... chiar si de cei dragi mie, orbiti deja de "nazuinta schimbarii"... ii pierd si ma pierd... se scurg si ma scurg...

Undeva, departe de lumini sau umbre, de cald sau rece, de zgomot sau liniste, Regele si Regina continua sa se joace la butoane... cel putin asta vede/simte nebunul/nebunia din mine... Si aud, ca un ecou; Sah!... cateva zeci de secunde de liniste contemplativa si, distorsionat, deduc un ultim cuvânt: Mat! Sau sa fi fost oare Pat? Un nou final de joc... joc al ignorantei... din noi!

AUTOR: Doru Atomei (

Patinoarul ignorantei, dinspre dec 1989... (partea I-vis)

Scris de Doru Atomei

Luni, 16 Ianuarie 2012 11:50 - Ultima actualizare Duminică, 05 Februarie 2012 08:24

[Kogaionon Magazine](#)

)□